

Julianadorp, oktober 2019

Lieve vrienden,

*“De liefde van Christus dringt ons”
2 Corintiërs 5:14*

Begin december vertrekken we weer naar Liberia. Waarom weer gaan voor de zoveelste keer? Sinds 2009 gaan we ieder jaar (behalve het jaar waarin er de Ebola-epidemie was) terug naar de missiepost. “Kom over en help ons” de tekst waardoor we geroepen zijn. God heeft ons gevraagd in 2006 om te gaan en te komen helpen. En waarom juist daar? We waren en zijn nog steeds geraakt door het enorm grote verschil in leven in Liberia en hier bij ons en omdat wij Hem liefhebben willen we juist hier handen en voeten geven aan ons geloof in Hem. Het lijkt ons dat onze taak nog niet af is. Kan de kerk nog niet op eigen benen staan? En hoe gaat het met de school, de gebouwen? Is er voldoende lesmateriaal en bijvoorbeeld bankjes voor de leerlingen. En de kliniek? Zijn er voldoende medicijnen? We denken dat de Bassa mensen nog steeds ondersteuning nodig hebben op de missiepost Rivercess. Gelukkig hebben we een heel goede directeur op de missiepost, Ben blijft trouw op zijn post.

Tabitha en onder haar de werkers in de kliniek, doen heel goed hun best om al de zieken en vrouwen die bevallen te helpen. Intussen is Sam hoofd van de school geworden van de Junior High en er komen veel meer schoolkinderen naar school op de missiepost. Dank God voor deze mensen die in vaak moeilijke omstandigheden hem willen dienen met de mogelijkheden die zij hebben. Zij hebben de keus gemaakt te wonen in het binnenland en de mogelijkheden die de stad geeft achter zich te laten. Dank God voor het offer wat deze mensen brengen!

Maar toch... We merken dat er nog heel veel pastors zijn die onderwijs en training nodig hebben. Jacob gaat opnieuw pastors trainen, nu ook verder weg in de bush. Ben is de training aan het voorbereiden zodat in het begin van het nieuwe jaar een nieuwe groep kan starten. Hiervoor vragen we speciaal gebed, omdat het nog een hele onderneming zal zijn en qua hygiëne kan het maar net. Gelukkig gaat Theresa mee om voor Jacob goed eten klaar te maken, dat wil zeggen SAFE en zij weet precies hoe dit kan op de juiste manier. Een voedselinfectie kan je "zomaar" overkomen en maakt je supersnel echt doodziek. We hebben geen idee hoe het is met sanitaire voorzieningen, maar we weten uit ervaring dat in dit dorp weinig aanwezig is. Ook is er geen communicatie mogelijk. Je moet eerst een half uur lopen naar een berg en dan in de hoogste boom klimmen en daar kun je bellen!!! Dat is niet alleen bellen, maar dus ook geen internet, sowieso geen elektriciteit. Niet voor te stellen voor ons hier, wij hebben altijd en overal communicatie. Maar ons verlangen is dat de pastors die zo ver in de bush wonen onderwijs krijgen. Deze mensen hebben helemaal geen

mogelijkheid zich verder te bekwamen. Misschien kunnen zij helemaal niet lezen en hebben zij geen lesboeken of zelfs een Bijbel. We willen aan iedere pastor die op de training komt een Bijbel geven en een map met daarin een pen, notebook. Al zouden de pastors zelf niet kunnen lezen, in hun dorp is er misschien wel iemand die kan lezen en hen kan helpen. De meeste pastors willen ook een leesbril hebben omdat hun ogen slecht zijn. (We nemen vanuit Nederland altijd brillen mee). Ook krijgen de pastors een certificaat na het volgen van de lessen. Dat is erg belangrijk in Liberia.

Lieve vrienden, bidden jullie mee voor onze trip? Bid dat we de juiste dingen zullen opmerken voor de missiepost en bid voor de pastors die komen voor de training, zowel in Gayepeter als in Bologwhea. Mag de liefde van Christus hen opnieuw raken en verwarmen.

In Hem verbonden, warme groeten Jacob en Marjolein.